[redacted]

DOŠLO 19 -04- 2012

KOLOK ..... EUR

..... KRÁT ..... PRÍL ..... PODPIS

8CoP/135/2012 - 181

~~7611219748~~

UZNESENIE

[redacted] vo veci starostlivosti súdu o mal. [redacted] zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v [redacted] opatrenia o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu [redacted] takto

r o z h o d o l :

P o t v r d z u j e uznesenie.

O d ô v o d n e n i e

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zveril [redacted] do striedavej osobnej starostlivosti rodičov v týždenných intervaloch s dňom a hodinou striedania osobnej starostlivosti vždy v pondelok o 8.30 hod. pred bytom matky s tým, že matka sa bude o maloletú starať v párny týždňoch roka a otec v nepárnych týždňoch roka.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie matka s návrhom, aby ho odvolací súd zmenil tak, že zverí maloletú do jej osobnej starostlivosti a otcovi upraví styk s maloletou bez obmedzenia. V tejto súvislosti poukázala na to, že sa o maloletú nepretržite starala až dovtedy, kým ju otec bez predchádzajúceho oznámenia vzal na neznáme miesto. Uviedla, že nikdy neurobila nič, čo by nasvedčovalo, že chce s maloletou opustiť Slovenskú republiku alebo že by bola pre maloletú nebezpečná. Naopak, bol to práve otec, ktorý tým, že sa s ňou odsťahoval, zapríčinil, že maloletá prišla o možnosť byť kojená. Poznamenala, že otec jej neustále diktoval, kde a kedy môže ísť s maloletou, a že ju na Vianoce nechal s maloletou samú a išiel za kamarátmi. Pokiaľ konajúci súd zveril maloletú do striedavej

osobnej starostlivosti aj preto, že ju už nepotrebuje kojiť, poukázala na lekárske vyjadrenia, že maloletá bola kojená v takom rozsahu, ako to len bolo možné. Konštatovala, že pre maloletú, ktorá je v útlom veku predstavuje ústrednú postavu, a že maloletá je na ňu viac naviazaná ako na otca. Spochybnila vhodnosť tejto formy osobnej starostlivosti pre maloletú a vyjadrila presvedčenie, že je škodlivá pre jej ďalší zdravý vývoj. Prezentovala názor, že maloletá si nevytvorí žiadny cit pre stabilné zázemie a navyše tejto forme starostlivosti odporujú aj jej vzťahy s otcom, s ktorým dokáže komunikovať len preto, aby sa mohla s maloletou častejšie stretávať. Zdôraznila, že bolo preukázané, že má všetky predpoklady, aby sa o maloletú mohla starať. V neposlednej rade uviedla, že by bolo aj ekonomicky vhodnejšie, aby jej bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti, pretože by s ňou mohla ostať celý deň, nakoľko nepracuje a otec by mohol znovu nastúpiť do zamestnania. Namietala, že rozhodnutie negatívne vplýva na jej finančnú situáciu, pretože nie je zrejmé, kto bude poberať rodičovský príspevok a kto si bude môcť uplatniť daňový bonus. Záverom konštatovala, že do budúcnosti nevylučuje ani túto formu osobnej starostlivosti za podmienky, že bude v záujme maloletej.

Otec vo vyjadrení k odolaniu matky žiadal, aby odvolací súd potvrdil napadnuté rozhodnutie, pretože od jeho nariadenia nenastali také okolnosti, ktoré by nasvedčovali záveru, že takáto forma osobnej starostlivosti nie je v záujme maloletej. Poukázal na to, že dokonca aj v týždni, keď má maloletú v osobnej starostlivosti druhý rodič si navzájom umožňujú, aby mohli maloletú vidieť alebo počuť. Uviedol, že situáciu vyostruje len právna zástupkyňa matky, ktorá ho kontaktuje aj v sobotu a vyhráža sa mu trestným stíhaním. Konštatoval, že vzájomné vzťahy s matkou sa medzičasom upravili, zlepšila sa ich komunikácia, za tým účelom sa dohodli, že budú navštevovať psychologickú poradňu a všetko smeruje k obnoveniu ich manželského spolužitia. Z toho dôvodu aj navrhol, aby bolo prerušené konanie o rozvod ich manželstva. Vyslovil podozrenie, že matke nie je známy obsah odvolania jej právnej zástupkyne. Spochybnil tvrdenie, že zobral maloletú na neznáme miesto a poznamenal, že matka vedela, kde ju berie. Zdôraznil, že je minimálne rovnako ako matka schopný postarať sa o maloletú a v tejto súvislosti poukázal na to, že ju od narodenia kúpal, kŕmil, vstával k nej v noci, prebaľoval a chodil s ňou na prechádzky a na lekárske ošetrenia. Samotná skutočnosť, že sa matka neodvolala proti predbežnému opatreniu, ktorým jej bolo zakázané, aby s maloletou vycestovala bez ďalšieho neosvedčuje, že tak nespraví, najmä, ak má na to viaceré možnosti a dôvody, a ak to opakovane deklarovala aj pred svedkami. Pokiaľ matka tvrdila, že zapríčinil, že maloletá už nie je kojená uviedol, že už z prepúšťacej správy a následných lekárskych správ vyplýva, že maloletá bola na umelej výžive. Nepoprel, že by medzi matkou a maloletou existovalo puto, ale nie až také, aby vylučovalo zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti za situácie, keď sa o ňu od narodenia staral a bol s ňou na rodičovskej dovolenke. V tejto súvislosti konštatoval, že aj z pozorovaní nestranných pozorovateľov, ktorí ich stretávajú sa javí, že jeho väzba k maloletej je podstatne silnejšia ako tá, ktorá je medzi matkou a maloletou. Poznamenal, že práve on uznáva úlohu matky v živote maloletej a robí všetko preto, aby sa zdravo vyvíjala, kým matka verejne prezentuje názor, že ona jediná má právo starať sa o maloletú bez akýchkoľvek kompromisov.

Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky navrhol potvrdiť napadnuté uznesenie, pretože šetrením pomerov rodičov bolo zistené, že obaja majú vytvorené vhodné

podmienky pre rast a vývoj maloletej, obaja sa chcú podieľať na jej výchove, v týždenných intervaloch si vymieňajú maloletú a pravidelne sa stretávajú.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd na základe odvolania matky preskúmal napadnuté uznesenie aj s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k presvedčeniu, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v súlade s § 132 O.s.p., preto je odôvodnenie napadnutého uznesenia presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. V súlade s § 219 ods. 2 O. s. p. dodáva, že preskúmaním všetkých relevantných skutočností vo vzťahu k predmetu konania dospel k rovnakému právnemu záveru ako súd prvého stupňa, že boli splnené zákonné podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia, čo nespochybňovali účastníci konania a že je v záujme maloletej, aby bola dočasne zverená do striedavej osobnej starostlivosti rodičov v týždňových intervaloch podľa § 76 ods. 1 písm. b/ O. s. p.. Odvolací súd nemal dôvod meniť napadnuté uznesenie v súlade s návrhom matky, pretože z dostupných dôkazov zatiaľ nebola potvrdená jej momentálna obava, že by takáto forma starostlivosti negatívne vplývala na zdravý vývoj maloletej. Samotná skutočnosť, že maloletá je v útlom veku v tomto štádiu konania nie je dostatočná na spochybnenie správnosti napadnutého rozhodnutia za situácie, keď kolízny opatrovník ani po opakovaných šetreniach nezistil žiadne nedostatky v starostlivosti o maloletú a konštatoval, že obaja rodičia majú vytvorené podmienky pre zdravý rast maloletej, že sa matka s maloletou stretáva každý deň a spoločne s otcom sa zúčastňujú plánovaných kontrol a vyšetrení u pediatra. Navyše, matka ešte v priebehu konania vo veci samej navrhovala dočasné zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti v intervaloch, ktoré zváži súd a túto nevylúčila ani pre budúcnosť. Odvolací súd sa stotožňuje s tvrdením matky, že má v živote maloletej podstatnú úlohu, ale zdôrazňuje, že takú istú zohráva práve v posudzovanom prípade aj jej otec, pretože sa o ňu od jej narodenia komplexne a spoľahlivo staral a za tým účelom je aj na rodičovskej dovolenke. Aj keď je evidentné, že medzi rodičmi sú nezhody, ktoré už podľa tvrdenia otca začali spoločne riešiť, je veľmi dôležité, aby do nich nezaťahovali mal. dieťa a snažili sa ich vzájomne urovnať na úkor určitých ústupkov aj takým spôsobom, aký matka popisovala v podanom odvolaní. Opodstatnenosťou ostatných skutočností uvádzaných matkou v odvolaní sa bude dôkladnejšie zaoberať konajúci súd v rámci zisťovania skutkového stavu potrebného pre rozhodnutie vo veci samej, pretože si spravidla vyžaduje rozsiahle a časovo náročné dokazovanie presahujúce rámec konania o nariadenie predbežného opatrenia. Na záver odvolací súd poznamenáva, že nariadením predbežného opatrenia ide o ingerenciu súdu len dočasnú a predbežné opatrenie nemá prejudikovať rozhodnutie vo veci samej, ktoré môže byť po úplnom zistení skutkového stavu odlišné od dočasnej úpravy pomerov. Odvolací súd zdôrazňuje, že ak by sa v priebehu konania zmenili okolnosti, za ktorých bolo nariadené predbežné opatrenie, súd môže zrušiť predbežné opatrenie a eventuálne nariadiť nové s iným

výrokom o forme osobnej starostlivosti z úradnej povinnosti aj bez návrhu účastníka konania (§ 102 ods. 2 O.s.p.). Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne a podľa odseku dva sa obmedzil na konštatovanie správnosti jeho dôvodov.

P o u č e n i e : Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

[redacted]

[redacted]

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: [redacted]